Asya'daki Gelişmeler

ÇİN VE JAPONYA

Çin'deki Gelişmeler

- 1912 Şubatında Çin'de Mançu ailesinin hükümdarlığı sona erip Cumhuriyet ilan edilmekle beraber, Çin, Japonya'nın kendisine saldırdığı yıl olan 1937'ye kadar, bir türlü siyasal istikrara ve bütünlüğe kavuşamadı. Çin'in bu durumu, Japonya'nın bu ülke üzerindeki ihtiraslarını kamçıladı.
- Cumhuriyetin ilanından sonra Çin'in kaderi ülkenin kuzey kısmına egemen olan ve orduya dayanan General Yuan Shih-kai'nin eline geçti.
- Güney bölgeleri ise Dr. Sun Yat-sen'in Kuomintang partisinin nüfuzu altında idi. Kuomintang'ın merkezi Canton'da bulunuyordu. Kuzeyde General Yuan'ın askeri diktatörlüğüne karşılık, güneyde Dr. Sun, 1921 Martında verdiği bir söylevde, Kuomintang'ın programını şu üç noktada topladı:
- 1) Milliyetçilik: Çin'deki bütün yabancı imtiyaz ve hakların tasfiye edilmesi,
- Demokrasi: Kuomintang'ın geçici bir vesayet rejimi ile Çin halkının demokrasiye alıştırılmasından sonra tam demokrasiye geçiş,
- 3) Sosyal Adalet: Her Çinli aile için asgari bir refah seviyesi ve gelirin adil bir dağılışı.
- 1920-21 yıllarında Komünist Partisinin kurulması ile Çin'de iktidar mücadelesi yapan kuvvetlerin sayısı üçe çıkmış oluyordu.
- 1921 yılında Canton'da ayrı bir Çin Cumhuriyeti'nin ilanı ve Dr. Sun'un da Cumhurbaşkanlığına getirilmesi üzerine, yarı bağımsız bir halde bulunan mahalli feodal derebeyler Dr. Sun'un otoritesi altına girmek istemeyip ayaklandılar ve Dr. Sun Canton'dan kaçıp Shanghai'a sığınmak zorunda kaldı.

Çin'deki Gelişmeler

- Bu gelişme üzerine Dr. Sun ile Sovyet Rusya arasında bir anlaşma yapıldı. Bu anlaşma ile Sovyet Rusya Milliyetçilere yani Dr. Sun'a yardıma başladı. Milliyetçilerin ordusunu düzenlemek ve teşkilatlandırmak için Sovyetler birçok askeri uzmanlar gönderdiler. Sovyetlerin yardımı ile Dr. Sun ordusunu kuvvetlendirince, Peking'e karşı harekete geçti.
- ▶ 1925 Martında da Dr. Sun'un ölümü üzerine Milliyetçilerin liderliğini General Chiang Kai-shek aldı. General Chiang, askeri hareketlere devam ederek 1927 yılında bütün Yang-tze vadisini ele geçirdi ve Nanking'i Milliyetçi hükümetin merkezi yaptı. 1928 Haziranında da Peking'i düşürerek Kuomintang'ın Çin üzerindeki egemenliğini sağlamayı başardı. Peking'in adı değiştirildi ve "Kuzey Barışı" anlamına gelen Peiping adı verildi.
- ▶ 1927 yılından itibaren de Chiang Kai-shek'in komünistlerle arası açıldı. Sovyet Rusya'nın Milliyetçilere yaptığı yardım Kuomintang içinde komünist unsurların gittikçe artması muhafazakar unsurların tepkisine neden oldu.
- Chiang Kai-shek de Sovyet yardımını ancak zorunluluk dolayısıyla kabul etmiş bulunuyordu. Duruma egemen olduğuna göre, Sovyet yardımına ihtiyacı kalmamıştı. Bunun için 1927 yılında komünistlere karşı şiddetli tedbirler aldı. Sovyet uzmanları ülkeyi terk etmek zorunda kaldılar. Komünistler de Kiangsi ve Fukien eyaletlerinde toplandılar. Liderleri Mao Tse-tung ve Chu Teh idi.

Chiang Kai-shek ve Mao Tse-tung

Çin'deki Gelişmeler

- General Chiang'ın komünist karşıtı politikası, başta İngiltere ve Amerika olmak üzere Batılıların kendisinin hemen yardımına koşması sonucunu verdi. Özellikle İngiltere ve Amerika Çin'e ekonomik yardıma başladılar. Hatta Almanya bile ilgisiz kalmadı ve Çin ordusunda Sovyet uzmanlarından boşalan yerler Alman generalleri ile dolduruldu. General Chiang Batılıların desteğini kazanınca, komünistleri kesin olarak tasfiye etmek için harekete geçti.
- Komünistler ise Kiangsi'de siyasal ve askeri hazırlıklar yapıyordu. Chu Teh Kızıl Çin Ordusu'nu kurdu.
- Mao Tse-tung ise köylüleri, işçileri gerilla kuvvetleri olarak organize etti. Öte yandan zenginlerin geniş toprakları köylüye dağıtılarak fakir köylünün desteği sağlandı. İdari teşkilat için de mahalli sovyetler kuruldu.
- ▶ 1931 Kasımında Kiangsi'de Çin Sovyet Cumhuriyeti ilan edildi ve başkanlığa Mao Tse-tung getirildi. 1928 de Chiang'ın sağlamış olduğu bütünlük şimdi yine parçalanma yoluna giriyordu. Bu fırsatı kaçırmak istemeyen Japonya da 1931 de Mançurya'yı işgale başladı.
- ▶ Fakat "Japonlar bir cilt hastalığıdır, halbuki komünistler ise bir kalp hastalığıdır" diyen Chiang, dikkatini Japonlardan fazla komünistlere yöneltti ve 1934 de Kiangsi'deki komünistlere karşı harekete geçti. Chiang'ın kuvvetlerine karşı koyamayan komünistler, Uzun Yürüyüş adını alan 5.000 millik bir yürüyüşle Sovyet Rusya'nın sınırlarına yakın olan ve Sovyet Rusya'dan kolaylıkla yardım alabilecekleri kuzey-batıdaki Shensi eyaletinde Yenan'a sığındılar.

- General Chiang Kai-shek'in komünistlerle uğraşması Japonlar için yeni bir fırsat oldu ve Mançurya ve Jehol üzerinden faaliyete geçerek Çin'in diğer kuzey eyaletlerine de sızmak için çaba harcamaya başladılar.
- ▶ 1935-36 yıllarında Çin üzerindeki bu yeni Japon tehlikesi adamakıllı belirmeye başlayınca Japon tehlikesini Chiang Kai-shek'den daha ağır bir tehlike olarak gören komünistler, Chiang Kai-shek'le anlaşıp Japonlara karşı kuvvetli bir birlik kurmak istediler. Komünistlerin bu çaba ve istekleri Sovyet Rusya tarafından da desteklendi ve uzun süren görüşmelerden sonra ve Çin-Japon savaşının sebebini teşkil eden **Marco Polo Köprüsü** olayı üzerine, 1937 Eylülünde Komünistler ve Milliyetçiler bir anlaşma yaptılar. Bu anlaşma ile Kızıl Çin Ordusu Milliyetçilerin emir ve komutası altına giriyor ve buna karşılık Milliyetçiler de, bir siyasal organizasyon olarak komünistlerin varlığını kabul ediyordu.
- Komünistlerle Milliyetçiler arasındaki bu işbirliği 2. Dünya Savaşının sonuna kadar devam edecektir.
- *Japonlar Pekin'in güneydeki milliyetçi Çin güçleriyle tek bağlantı yolu olan Marco Polo Köprüsü'ne hakim olmak istiyorlardı. Çin aleyhlerine olan bu durumu kabul etmiyordu. Bölgedeki Çin ve Japon güçleri arasındaki ortam sürekli gergindi. Bu şartlar altında Japonlar köprü yakınlarında sürekli tatbikatlar yapmaya başladılar. Bu tatbikatların birinde bir Japon askerinin kışlasına dönmemesi üzerine başlayan ve çatışmaya varan gerginliğe sebep oldu. Siyasi Tarih literatüründe bu olaya Marco Polo Köprüsü olayı adı verilmektedir.

Japonya'nın Mançurya'yı İşgali

1931 yılı sonbaharı geldiğinde askerler, Mançurya'yı ele geçirmek için harekete geçmenin zamanı geldiği kanısına vardılar. Çünkü şartlar gayet müsait görünüyordu. Japonya, Mançurya teşebbüsünde özellikle iki devletten çekiniyordu: Sovyet Rusya ve Birleşik Amerika. Çin'de Mareşal Chiang Kai-shek ve Kuomintang Partisinin Nanking'i ele geçirmesi ve duruma hakim olması üzerine, Mançurya diktatörü Chang Hsue-liang, Nanking hükümetine dayanma yoluna gitmiş ve Nanking politikasının izinden giderek hem Sovyet Rusya ve hem de Japonya karşıtı bir tutum almıştı. Sovyetlerin hem Çin ve hem de Mançurya ile münasebetleri iyi değildi.Öte yandan, Sovyetler ancak 1929 yılında Uzakdoğu'daki askeri teşkilatlarını yeni bir düzene sokabilmişlerdi ve bu kuvvet de çok yeniydi.

1931 yılı yazında Mançurya'da Mukden hükümeti ile Japonlar arasında peş peşe çeşitli olaylar ve çatışmalar patlak verince, Japonya'da askerler, daha fazla sabredemeyerek ve sivil hükümetin ihtiyatlı hareketi karşısında teşebbüsü ele alarak, 18 Eylül 1931 gecesi Mukden'in istasyonlarından birinde bir bombanın patlaması sonucu demiryolunun küçük bir kısmının tahrip edilmesi üzerine, 19 Eylülden itibaren Mançurya'nın istilası hareketine giriştiler.

Demiryollarını koruma bahanesi ile Japonya'nın zaten Mançurya'da bir askeri kuvveti bulunuyordu. Mukden olayının ertesi gününden itibaren Japonya'dan yeni kuvvetler de gönderilerek, 1932 Martının başında bütün Mançurya işgal edildi. 1 Mart 1932'de, Mukden'de Japon taraftarı Mançuryalı liderlerin katıldığı bir kongre, bağımsız bir Manchukuo Devleti'nin kurulduğunu ilan etti. Kuruluş beyannamesinde, Mançurya'nın sınırları içine, Çin'e ait olan ve Japonların işgalinde bulunmayan Jehol eyaleti de sokulmuştu. Bu durum, Japonya'nın şimdi gözlerini Çin kıtasına da çevirmiş olduğunu gösteriyordu.

Japonya, Manchukuo devletini hemen tanımaya cesaret edemedi. Fakat bu, askerleri kızdırdı ve 1932 Mayısında bir hükümet darbesiyle sivil hükümeti düşürdüler. Yeni hükümet, askerler ve emperyalist siviller tarafından kuruldu ve bu yeni hükümet Ağustos ayında bu kukla Manchukuo devletini resmen tanıdı. Gerçekten Manchukuo devleti tamamen Japonların kontrolü altındaydı.

Japonya'nın Mançurya'yı işgale başlaması üzerine Çin Milletler Cemiyetine şikayette bulundu. Milletler Cemiyeti, 1933 Şubatına kadar bu mesele ile uğraştı. Lakin bu uğraşma gayet üstünkörü oldu. **Bir defa**, kimse, Milletler Cemiyeti Paktının 16'ıncı maddesine göre Japonya'yı saldırgan ilan edip sanksiyonların uygulamasına girişmeye cesaret edemedi. **İkincisi**, Milletler Cemiyeti Konseyine hakim olan büyük devletler, kendileri Japonya'nın karşısına çıkmayı göze alamadıklarından, Çin'le en fazla münasebetlere sahip bulunan Birleşik Amerika'yı öne sürmek istediler. Amerika da bunu fark ettiğinden, "doğmuş olan bebeği" kucağına almamaya özellikle dikkat etti. Böylece Japonya'nın saldırganlığına karşı etkili bir tedbir almak mümkün olmadı.

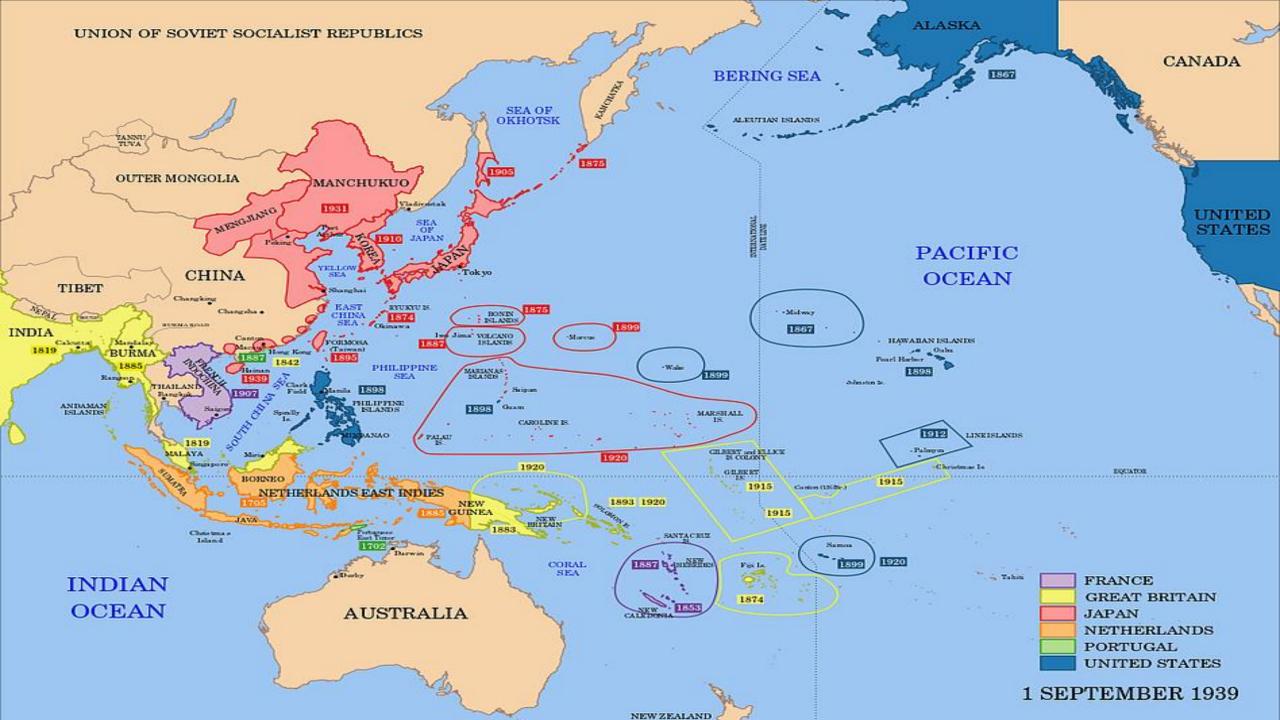
Milletler Cemiyetinin Manchukuo devleti konusunda yaptığı tek iş, Birleşik Amerika tarafından ortaya atılan, Tanımazlık Doktrini'ni kabul etmesi olmuştur. Bu ise, Japonya'yı yayılma ve saldırganlık politikasından vazgeçirebilecek kuvvette bir tedbir olmaktan çok uzaktı. Nitekim Japonya 1933 Şubatında kuzey Çin eyaletlerinden olan Jehol'ü de işgal etti ve Milletler Cemiyetinden bir yardım göremeyen Çin de Japonya ile yaptığı bir anlaşma ile bu işgali de tanımak zorunda kaldı. 27 Mart 1933'de de Japonya Milletler Cemiyetinden çekildi.

Japonya'nın Mançurya'yı işgali Sovyet Rusya'yı güç durumda bıraktı. Çünkü 1907 yılında Rusya ile Japonya arasında yapılan bir anlaşma ile Kuzey Mançurya'daki Doğu Çin Demiryolları Rusya'nın elinde kalmıştı. Japonya Mançuryaya hakim olduktan sonra Sovyet Rusya bu demiryollarının işletilmesinde güçlüklerle karşılaşmaya başladı. Bu ise kendisini Japonya ile bir çatışmaya götürebilirdi. Bunu da istemediğinden, 1935 Martında bu demiryollarını Manchukuo Devletine satarak burası ile ilgisini kesti.

Birleşik Amerika ise, Açık Kapı ilkesinin Manchukuo'da da uygulanması meselesinde Japonya ile devamlı sürtüşmeler içine girdi. Lakin Amerika'nın bu konudaki faaliyet ve çabaları, Açık Kapı ilkesinin Manchukuo'dan tasfiye edilmesini önleyemedi.. Amerika da buna boyun eğmek zorunda kaldı.

Japonya

- Japonya'nın 1931'de Mançurya'yı ele geçirmesi, Asya kıtasındaki geniş ihtiraslarının ancak ilk basamağını teşkil ediyordu. Bu işgale karşı büyük devletlerin tepkisinin son derece zayıf olması ve Milletler Cemiyetinin de herhangi bir şey yapamaması Japonya'yı daha çok cesaretlendirdi. Bundan sonra faaliyetlerinde daha serbest kalabilmek amacı ile 1933 Martında Milletler Cemiyetinden ayrıldı.
- Arkasından, deniz gücünü sınırlayan 1922 Washington anlaşmalarını feshetti. Ellerini bu iki bağlantıdan kurtarınca niyetlerini de açığa vurmaya başladı. 1934 yılında Asya'nın Monroe Doktrini'ni ortaya attı. Asya Asyalılarındır deyip, Batılıların Çin'le olan her türlü ilgilerinin kesilmesini istiyordu.
- 1935 Ekiminde Çin'e verdiği bir notada, Çin Japon münasebetlerinin düzelebilmesi için, iki devletin komünizme karşı mücadelede işbirliği yapmaları şartını ileri sürdü. Bu şartın altında gizlenen gaye, hiçbir şüpheye yer vermeyecek kadar açıktı. Komünizme karşı işbirliği adı altında Japonya Çin'i kontrolü altına almak istiyordu. Yine 1935 yılından itibaren Çin'e ait Chahar ve Hopei'de sızma faaliyetlerini arttırdı. Bu iki eyalette muhtariyet kışkırtmalarını hızlandırdı. Ayrıca Shansi ve Shantung valilerini de muhtariyete teşvik ettiler. Bu eyaletlerin muhtariyeti ve dolayısıyla Japon nüfuzu altına girmesiyle Japonya Yang-tze vadisine çok yaklaşmış olacaktı.
- Japonya'nın Hopei ve Chahar'daki muhtariyet kışkırtmaları başarılı oldu ve bu iki eyalette muhtariyet akım ve eğilimlerinin artması üzerine, Çin hükümeti 1935 Aralık ayında "Hopei-Chahar Muhtar Siyasal Konseyi"ni kurdu. Bu iki eyalet iç işlerinin idaresinde bağımsızlık kazanıyorlardı. Bunun arkasından Japonya bu iki eyalete ekonomik ve teknik uzmanlar göndererek, buradaki nüfuz ve kontrolünü günden güne arttırdı.

- 1936 yılı başından itibaren Japonya'nın kuzey Çin eyaletlerindeki faaliyetlerinde bir duraklama oldu ve duraklama 1937 yazına kadar sürdü. Bunun da sebebi Japonya'nın iç gelişmeleridir.
- ▶ 1935 yazında Japonya'da askerler arasında yeni bir doktrin yayılmaya ba<mark>şladı. Showa Restorasyonu</mark> adını alan bu doktrin, devletin idaresinin doğrudan doğruya İmparatora verilmesi ve askerlerin sivil hükümetten değil, İmparatordan emir alması amacını güdüyordu. Bu doktrinin sosyal düzen anlayışı ise, Faşizm ve Nasyonal-Sosyalizmden ilham almıştır.
- İmparatorun hakimiyeti altında militarist-sosyalist- totaliter bir devlet anlayışına sahipti. Parlamentarizmin her türlü şekline düşmandı. Ordunun aşırı-emperyalist unsurları bu doktrinden çok hoşlanmışlardı. Fakat hükümet orduyu bu doktrinden temizlemeye teşebbüs edince, siyasal cinayetler arttı.
- ▶ 1936 Şubatında yapılan seçimlerde, askerlerle sıkı bağları olan Seiyukai partisinin kaybetmesi ve mutedil ve liberal Minseito partisinin kazanması üzerine, 20 kadar subayın liderliğinde ayaklanan 1.500 kadar asker, dört gün süre ile ortalığı karıştırdı ve birçok devlet adamlarını öldürdüler. Hükümet bu ayaklanmayı bastırdı lakin bu olaydan askerlerin nüfuzu zayıflayarak değil, kuvvetlenerek çıktı. Askerler ilk kabinelere hakim olamadıkları halde, yine askerlerin baskısı ile Japonya 1936 Kasımında Almanya ile Anti-Komintern Paktı imzaladı. Nihayet 1937 Haziranında Pan-Asyanism taraftarı Prens Konoye kabinesinin işbaşına gelmesi, askerlerin işini kolaylaştırdı ve 7-8 Temmuz 1937 gecesi Peking yakınlarında Marco Polo Köprüsü Olayı'nı çıkartarak, Çin'i istila teşebbüsüne giriştiler.

Japonya'nın Çin'e Saldırması

- Japonya 1937 Temmuzunda Çin'i istilaya girişirken, hem Çin'in iç durumundan ve hem de milletlerarası durumdan faydalanarak zamanını iyi seçmişti.
- Milletlerarası şartlar da Japonya'nın harekete, geçmesi için müsaitti. İtalya'nın Habeşistan'a saldırması Milletler Cemiyetinin etkisizliğini apaçık ortaya koymuştu. İtalya-Habeş buhranın İngiltere ve Fransa üzerinde yarattığı korku, iki devletin işbirliği yapamaması, Almanya'nın Ren boylarını askerleştirmesi karşısında gerekli tepkilerin gösterilmemiş olması, Berlin-Roma Mihverinin kurulması ve İngiltere'nin yatıştırma politikasına başlaması, Japonya'ya, İngiltere ve Fransa'dan etkili bir tepkinin gelemeyeceğini göstermişti. Kaldı ki şimdi Avrupa'nın başına bir de İspanya iç savaşı meselesi çıkmıştı.
- Çin ile en fazla ilgilenen devlet Birleşik Amerika idi ve bu devlet Japonya'nın karşısına dikilebilirdi. Lakin Amerika'nın İtalyan-Habeş buhranı ve İspanya iç savaşı karşısında çıkardığı tarafsızlık kanunları ile, bu buhranlara bulaşmamak için gösterdiği dikkat ve Amerikan kamuoyunun ne olursa olsun savaştan kaçınma arzusu, Amerika'nın da Japonya'nın önünde önemli bir engel olamayacağını göstermişti. Geriye bir Sovyet Rusya kalıyordu. Çin komünistleri dolayısıyla Sovyet Rusya'nın Çin'deki ilgileri açıktı. Lakin Almanya ile Anti-Komintern Paktı imzalamak suretiyle Japonya Sovyet Rusya'yı da baskı altına almış oldu.

Japonya'nın Çin'e Saldırması

- Bu şartlar içinde 7-8 Temmuz 1937 gecesi Peking-Hankow demiryolu yakınlarında Marco Polo köprüsünde Çin ve Japon askerleri arasında bir silahlı çatışma oldu. 26 Temmuzda Japon kuvvetleri Peking'i işgal ettiler. Çin'in istilası başlamıştı. Japonya Çin'e hiçbir zaman resmen savaş ilan etmedi. İstila hareketini sadece Çin Olayı (China incident) diye adlandırdı.
- ▶ Japonya'nın istila hareketi üzerine Çin, Paktın 11 ve 16'ncı maddelerine dayanarak Milletler Cemiyeti, diğerlerinde olduğu gibi, bu saldırı karşısında da aczini bir kere daha ortaya koydu. Japonya'ya karşı tedbir alacağı yerde, meseleyi 1922 de Washington'da Dokuz Devlet Antlaşması'nı imzalayan devletlere havale etti. Bu anlaşma Çin'in toprak bütünlüğünü ve bağımsızlığını garanti altına almıştı.
- Dokuz Devlet Konferansı 1937 Kasımında Brüksel'de bir haftalık bir toplantı yaptı. Konferansa Japonya katılmadı. İtalya ise Japonya'yı savunmak için katıldı. İngiltere ve Amerika ise, sorumluluğu birbirlerinin üzerine yıkmaya çalıştılar. Fransa'nın durumu da onlardan farklı değildi.
- Konferans, ancak iki taraf arasında "düşmanlığın" kesilmesi gibi son derece etkisiz bir karara vardı. Esasen daha konferans toplanmadan önce İngiltere Japonya'nın konferansa katılmasını sağlamak için, konferansta Japonya hakkında hiçbir zorlama tedbirine karar verilmeyeceği hususunda teminat vermişti.

- Brüksel Konferansı bu kararı aldıktan sonra meseleyi tekrar Milletler Cemiyetine havale etti. Fakat şimdi 1938 yılı gelmişti ve Avrupa, Almanya'nın Avusturya'yı ilhakı ve Çekoslovakya'nın parçalanması gibi bir dizi Alman darbeleri ile karşılaşmıştı. Büyük devletlerin dikkatlerini Çin'e çevirecek halleri yoktu. Böylece Japonya Cin ile baş başa kaldı.
- İngiltere ile Fransa dikkatlerini Avrupa gelişmelerine çevirdiklerinden, İngiltere Çin'deki ekonomik menfaatlerini ve Fransa da Hindiçini korumak amacı ile Japonya'yı kızdırmaktan özellikle kaçındılar. Geriye Birleşik Amerika ile Sovyet Rusya kalıyordu.
- Birleşik Amerika Çin-Japon silahlı çatışması karşısında Amerika'nın politikasını iki noktaya dayandırdı: Anlaşmazlığa bulaşmaktan kaçınmak ve Amerikan vatandaşlarının can, mal ve haklarını korumak.
- Bu sebeple Amerika Kasım ayındaki Brüksel Konferansında gayet çekimser kaldı. Yalnız Tarafsızlık Kanunlarını Çin-Japon savaşına uygulamadı. Bu, esasında Çin'e yardım amacı ile yapıldıysa da, Japonya da Amerika'dan ihtiyacı olan maddeleri satın almaya devam etti.
- Sovyet Rusya'ya gelince; Çin'in Japonya'nın işgali altına girmesinin kendisi bakımından doğuracağı vahim sonuçları gördüğü için, başlangıçtan itibaren Nanking hükümetini destekledi ve ona yardım etti. 21 Ağustos 1937 de Çin'le bir saldırmazlık antlaşması imzaladı. Bu suretle Çin; Japonya ile uğraşırken arkasından emin olmuş oluyordu. Bu antlaşmadan bir ay sonra da, Eylül ayında, komünistlerle milliyetçiler anlaştılar ve komünistlerin Çin Kızıl Ordusu Nanking hükümetinin emrine girdi. Komünistlerle milliyetçilerin bu işbirliği üzerine Sovyet Rusya Çin'e yardıma başladı. 1938 Mayısında yapılan bir anlaşma ile Çin'e 50 milyon dolarlık bir kredi açtı. 1939 Haziranında yapılan anlaşma ile de 150 milyon dolarlık yeni bir kredi daha açtı. Bu yardımlar Sinkiang ve Moğolistan yoluyla yapılmaktaydı.
 - Mançurya-Sibirya sınırında da Sovyet askerleri ile Japonlar arasında çarpışmalar eksik olmadı. 1938 ve 1939 yazında olan çarpışmalar birer küçük savaş niteliğinde olmuştur.1939 Ağustosunda Almanya ile Sovyet Rusya'nın bir saldırmazlık paktı imzalaması, Sovyet Rusya ile Japonya arasındaki münasebetleri bir dereceye kadar yumuşatmıştır.
- Çin-Japon savaşına gelince: Japonya'nın Çin'i ele geçirmesi kolay olmadı ve bu savaş 2.Dünya Savaşının sonuna kadar sürdü. Savaşın sonunda Japonya'nın yenilgisi ile Milliyetçilerle Komünistler arasındaki mücadele tekrar canlanacak ve 1949 da komünistler Cin'de idarevi ellerine alacaklardır.